

говското заведеніе на Н. Воитиди. По обыкновенното врѣ-
ме Г. Воитиди бѣше ся прибралъ въ кѣщи; вечерялъ, и
слѣдъ като пилъ обыкновенно принасенното нему подиръ ве-
черъ кафе, влѣзълъ въ стаятъ за спаніе.

На сутринь-тъ, като ся съмнува трапезныйтъ слуга
побърза да попыта господаря си съ млѣко ли ще си пие
кафето. Но колко смаянъ останъ той като намѣри вратата
на спалнятъ на господаря си отворены, а на подътъ видѣ
прострѣно недвижимо, окървавено и пълно съ раны тѣлото
на господаря си.

Нададе выкове отчаяны; истегли звънцитъ, заутече ся,
слѣзе изъ съдѣтъ и унѣти ся да събуди конаря Паска-
ля и другийтъ отъ домашныйтъ слуги, Ангели. Но не на-
мѣри ни одного отъ тѣхъ; нададе выкъ изново. Но нѣма-
ше гласъ, нѣмаше слышаніе. Възлѣзе тогазъ въ стаятъ
дѣто обыкновенно спеше слугата отъ заведеніето, когато
той си прѣкоросваше съ името *дзизю*, поради *исполи-*
скийтъ му израстъ, на когото обаче собственното име бѣ-
ше Теофилактъ. Но и тамъ не намѣри никого. Всичко бѣ-
ше разнебытено, всичко бѣше ся умълчало и страхъ тя по-
биваше. Клетникътъ Мина (така ся казваше той слуга),
като не знаеше какво да прави, излѣзе тогазъ отъ кѣщъ-
тъ, та выкаше по пѣтять и тичаше къмъ полиціятъ, дѣ-
то даде извѣстіе на управителя за това което бѣ станало.

А между това, твърдѣ много граждане отъ сяко пле-
ме и възраст и жены още бѣхъ оградили кѣщатъ на Г.
Воитиди, и полиціята, като пристигнѣ подкачи изискван-
ныйтъ придирванія. Наскоро пристигнѣ и полицейскійтъ лѣ-
каръ, който потвърди че Г. Воитиди е падналъ жертва
отъ убійцы, понеже ранитъ му были на такызъ мѣста,
дѣто никога ножче своеручно управяно не можаше да до-
сегне сполучливо. А освѣнъ това, желѣзныйтъ ковчегъ въ